

Γέρ. Γαβριήλ της Λεπαβίνα: Η Ποιμαντική του

ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΖΩΑ

ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΓΝΗΣΙΟΥ ΑΣΚΗΤΗ

πάτερ Γαβριήλ: – Μόλις μίλησα με έναν δεκαπεντάχρονο. Είναι τόσο νέος και τόσο φορτωμένος. Χαίρομαι που θέλει να καθαρίσει τη νεανική ψυχή του.

αδελφή Ράντμιλα: – Είναι τόσο γλυκός. Ανησυχεί αν θα προσευχηθείτε γι 'αυτόν επειδή είχε προσβάλει κάποιον και αν θα συγχωρεθούν οι νεανικές αμαρτίες του.

πάτερ Γαβριήλ: – Αυτό ήταν ένα παιδικό παιχνίδι, όμως τώρα αισθάνεται σαν ένας υπεύθυνος ενήλικας και αυτή η σκέψη έχει αρχίσει να τον βασανίζει. Τώρα είναι στενοχωρημένος, γιατί αγαπά τον φίλο του. Βλέπω ότι ξέρει να χρησιμοποιεί υπολογιστές. Βρήκε την ιστοσελίδα της Ι.Μ. Λέπαβινα και αποφάσισε να μου μιλήσει.

Μου είπε ότι αφού προσευχήθηκε μπροστά στην θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της Λέπαβινα, που του είχαν δώσει, ένιωθε ότι ο Κύριος άκουσε τις προσευχές του. Αμέσως, βρήκε στο Google την ιστοσελίδα της Ι.Μ. Λέπαβινα. Είναι περίεργο ότι πολλοί μορφωμένοι άνθρωποι δεν προσπαθούν να προσεγγίσουν το διαδίκτυο, λες και είναι το Διαστημικό Κέντρο Κένεντι, που στέλνει αστροναύτες στο φεγγάρι. Και όμως, το διαδίκτυο προσφέρει μια θαυμάσια ευκαιρία για την επιτέλεση του ιεραποστολικού έργου.

αδελφή Ράντμιλα: - Πολύ σωστά είπατε, και ο πάτερ Μίλουν μου λέει ότι με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή μέσω διαδικτύου, μπορώ να προσφέρω την υπηρεσία μου στο ιεραποστολικό αυτό έργο, να μεταφράζω, να βρίσκω τα κείμενα από ξένες ιστοσελίδες, να προβάλλω τα ψυχοφέλιμα κείμενα σε άλλους ιστότοπους πνευματικού περιεχομένου, ότι έτσι μπορώ να προσφέρω στους άλλους και στον εαυτό μου, ότι έτσι μπορώ να σώσω την ψυχή μου.

πάτερ Γαβριήλ: - Γι' αυτό χρειάζεται αρκετή προσπάθεια, θέληση και επιμονή, για να μπορούμε να νικήσουμε πολλούς πειρασμούς. Ο διάβολος ήξερε τι πρόκειται να συμβεί, ότι κάποιος θα γλιτώσει από τα νύχια του, κάποιος που τον είχε παγιδεύσει στα δίκτυα των αμαρτιών.

αδελφή Ράντμιλα: - Για αυτόν το λόγο και σε μένα έφερε πολλά εμπόδια, για να μην έρθω εδώ. Αλλά επέμεινα μαζεύοντας τις τελευταίες μας δυνάμεις, ακόμα και όταν είχα πολλές δυσκολίες.

Ιεροδιάκονος π. Γαβριήλ

όταν ήρθε στην Ιερά Μονή Χιλανδαρίου

πάτερ Γαβριήλ: - Τα πιο διαβασμένα κείμενα της ιστοσελίδας μας είναι από την ενότητα «Οι συμβουλές του πνευματικού»... Έτσι, από την αρχή του μήνα μέχρι σήμερα, τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν 1.828 επισκέψεις για αυτή την ενότητα, ενώ στην δεύτερη θέση είναι ή ενότητα «Πνευματικά διδάγματα» με 918 επισκέψεις. Συχνά, όταν κάθομαι στον υπολογιστή και κοιτάζω την λίστα των επισκεπτών, καταλαβαίνω όταν κάποιος χρειάζεται την πνευματική συμβουλή και οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας ή της νύχτας να είναι, ανοίγω το Skype και μιλάω, βοηθάω όσο πιο πολύ μπορώ, συμβουλεύω, προσεύχομαι... Είναι ενδιαφέρον ότι εκείνη την στιγμή, κατά τη διάρκεια της συζήτησης, συχνά νιώθω μια ελαφρότητα και ειρήνη, αισθάνομαι ότι το ιεραποστολικό μου έργο είναι ευλογημένο. Στη συνέχεια, αρχίζουν να μου έρχονται στο μυαλό μου οι σκέψεις και απαντήσεις, σαν μία αόρατη δύναμη να μου ψιθυρίζει τι πρέπει να πω. Συχνά μου έρχεται στον νου, όταν ήμουν ακόμα στην Ι.Μ. Χιλανδαρίου, μια επίσκεψη στο

μοναστήρι του τότε π. Αμφιλοχίου και σημερινού Μητροπολίτη Αμφιλοχίου Ράντοβιτς. Τότε είχα το διακόνημα του αρχοντάρη. Ξαφνικά, μου ήρθε στο νου η σκέψη να πάω στο κελί του και να ζητήσω να μου δώσει απαντήσεις για ορισμένες απορίες που είχα. Χτύπησα την πόρτα του κελιού του και μπήκα μέσα. Στο χέρι μου κρατούσα το τετράδιο και το μολύβι. Πήρα την ευχή του και του εμπιστεύτηκα: «Πάτερ, εδώ και πολύ καιρό θέλω να γράψω κάτι σε αυτό το τετράδιο, αλλά δεν ξέρω πώς να αρχίσω. Μπορείτε να μου δώσετε κάποιες συμβουλές, πώς να αρχίσω να γράφω;» Πήρα μια σαφή και συνοπτική απάντηση: «Πάρε το τετράδιό σου και το μολύβι και άρχισε να γράφεις με απλά λόγια, χωρίς πολλά επιχειρήματα. Να έχεις το τετράδιό σου και το μολύβι πάντα μαζί σου και γράψε όλα όσα έρχονται στο νου σου. Όταν συμπληρώσεις αυτό το τετράδιο, ξεκίνησε να γράφεις στο άλλο. Δεν χρειάζεται να προσέχεις παρά πολύ που βάζεις τελεία, κόμμα, μικρό ή μεγάλο γράμμα. Αυτό θα το φροντίσει κάποιος άλλος, όταν έρθει η ώρα.» Έτσι, με την ευλογία του Γέροντα, άρχισα να γράφω. Αργά και αδέξια στην αρχή, αλλά σιγά σιγά το είχα συνηθίσει και άρχισα να γράφω το Ημερολόγιο του μοναχικού μου βίου.

Η πρώτη σελίδα του Ημερολογίου μου ήταν συμπληρωμένη με την προσευχή του Ιησού στα ελληνικά: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με», ενώ στη γωνία της σελίδας ήταν σημειωμένο: «Γραμμένο την ημέρα της μνήμης των Αγίων Μαρτύρων Παραμόνου, Φιλουμένου και Απολλωνίου, 1978 στις Καρυές». Εκείνες τις ημέρες, έλαβα την ευλογία από τον Πρωτεπιστάτη, ιερομόναχο π. Χρυσόστομο, σημερινό Επίσκοπο Ζίτσας, να μείνω στην Ι.Μ. Φιλοθέου. Αφού χαιρέτισα τον δόκιμο μοναχό Μίλκο, μελλοντικό Αρχιμανδρίτη π. Λαζάρο και ηγούμενο της Ι.Μ. Όστρογκ, και το αδελφό Μίρκο, ξεκίνησα για την Ι.Μ. Φιλοθέου, όπου σκόπευα να μείνω μέχρι τα Χριστούγεννα.

Το δεύτερο τετράδιο του Ημερολογίου έχει τίτλο: «Ημερολόγιο από το μοναχικό κελί του Ιερομονάχου Γαβριήλ Χιλανδαρινού, 1981».

Το τρίτο τετράδιο του Ημερολογίου ήταν γραμμένο 1983 και έχει τίτλο: «Το κελί του Αγίου Νικολάου του Θαυματουργού Μουραζέρι στο Άγιο Όρος».

Το τέταρτο τετράδιο του Ημερολογίου του Ιερομονάχου Γαβριήλ Χιλανδαρινού ήταν γραμμένο το 1982 στην Ι.Μ. Μιλέσεβο. Έτσι ξεκίνησε το γράψιμο του Ημερολογίου μου, με την ευλογία του Μητροπολίτη Αμφιλοχίου Ράντοβιτς, ενώ έμαθα να χρησιμοποιώ τον υπολογιστή με τη βοήθεια του Θεού και με την ευλογία του Μητροπολίτη Ιωάννη. Σήμερα έχω δυνατότητα να προσφέρω τις ταπεινές μου πνευματικές συμβουλές μέσω του προγράμματος Skype στα πνευματικά μου τέκνα και στους άλλους πιστούς, οι οποίοι είναι σκορπισμένοι σε όλες τις ηπείρους. Με τα σημερινά σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, επειδή δεν υπάρχουν

εμπόδια ούτε σύνορα σε ολόκληρη τη γη, ο Κύριος επιτρέπει τον ταχύτερο τρόπο ιεραποστολής, σήμερα που οι άνθρωποι αναζητούν τον ζωντανό λόγο του Θεού και έχουν ανάγκη από Πνευματικό. Τώρα είμαι ο συντάκτης της ιστοσελίδας του μοναστηρίου, με 500-1.000 επισκέψεις καθημερινά.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, εσείς προσπαθείτε πάρα πολύ, μου φαίνεται πάνω από τις δυνάμεις σας. Όμως, μου κίνησε την περιέργεια, το «Ημερολόγιο από το μοναχικό κελί». Σίγουρα έχει πολύ ενδιαφέρον.

πάτερ Γαβριήλ: - «Ημερολόγιο από το μοναχικό κελί», από το 1981, αρχίζει με τις ακόλουθες πληροφορίες: «Σήμερα είναι ημέρα της μνήμης του αγίου αποστόλου Σίμωνος του Ζηλωτή, καλοκαίρι, έτος 1981. Σήμερα έχω τα γενέθλιά μου. Είχα ετοιμαστεί να τελέσω τη Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσι των Αγίων Αποστόλων. Νιώθω κούραση. Κατά τη διάρκεια του Όρθρου, αισθανόμουν αδυναμία και είχα τέτοιες λιποθυμικές τάσεις που δεν μπορούσα να τις αντέξω, γι' αυτό το λόγο γύρισα πίσω στο κελί. Αργότερα πήγα πάλι στην εκκλησία για τη Θεία Λειτουργία. Όλη την ημέρα είχα ένα αίσθημα κούρασης. Ωστόσο, από το βιβλίο του Αγίου Ιωάννη Κασσιανού «Ο σκοπός του μοναχού», έχω διαβάσει κάτι σχετικά με το τέλος της ζωής μας, με το τέλος των μοναστικών μας όρκων. Όπως έχει ειπωθεί, το τέλος που ποθεί η ψυχή μας είναι η Βασιλεία του Θεού, και ο ενδιαμέσος σκοπός μας είναι η καθαρότητα της καρδιάς, χωρίς την οποία δεν μπορούμε να φτάσουμε σε αυτό το ποθούμενο τέλος. Αυτός ο σκοπός είναι γενικός και ισχύει για όλους».

Μετά ακολουθεί η συνέχιση του Ημερολογίου: «Ι.Μ. Μιλέσεβο, έτος 1982, 14/1 Σεπτεμβρίου, ημέρα αρχής της Ινδίκτου. «Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι». Πέρασαν πέντε μήνες από τότε που ήρθα από την Ι.Μ. Χιλανδαρίου στη Σερβία. Έχω επισκεφτεί σχεδόν όλα τα μοναστήρια της Σερβίας και της ΠΓΔΜ. Ιδιαίτερες εντυπώσεις μου προκάλεσαν τα μοναστήρια της ΠΓΔΜ. Είμαι ευγνώμων στον Θεό και στον Άγιο Γεώργιο. Οφείλω να προσεύχομαι στον Θεό για την οικογένεια Σωτηρόφ, για τα αδέρφια Τραϊανό και Πέτρο από τα Σκόπια, για την Αβρααμική φιλοξενία που μου πρόσφεραν στο σπίτι τους, με χριστιανική αγάπη. Μου φαίνεται, διαβάζοντας τις Πράξεις των Αποστόλων, σαν να ήμουν σε ένα σπίτι των πρώτων Χριστιανών. Αυτό μπορώ να το πω και για την οικογένεια Γιάνκοβιτς, για τον κ. Βλάντα, τον γιο του και την νύφη του Σλάβιτσα, οι οποίοι με περιέβαλλαν με την αγάπη και τη φιλοξενία τους, καθώς και για ευσεβείς και πιστές χριστιανές, αδελφές Βέρα, Γκόρντανα και Τραϊανκα. Τότε έλαβα ένα γράμμα από την Ι.Μ. Χιλανδαρίου, που έλεγε: «Στον Ιερομόναχο π. Γαβριήλ, ημέρα μνήμης της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, έτος 1982. Αγαπητέ εν Χριστώ πατέρα και αδελφέ Γαβριήλ, με μεγάλη χαρά λάβαμε το γράμμα σας. Εκτός αν μόνος σου κλείσεις την πόρτα, εμείς σίγουρα δεν θα την

κλείσουμε ποτέ. Το παλιό σας διακόνημα εξακολουθεί να σας περιμένει, και θα ήταν σκόπιμο να το αναλάβετε το συντομότερο δυνατό από αυτούς που σας αντικαθιστούν, με αδελφική αγάπη. Να έχετε πάντα πνευματική χαρά και ο Θεός να σας έχει καλά, σας εύχονται εις το όνομα της Γεροντικής σύναξης της Ι. Μ. Χιλανδαρίου, προηγούμενος π. Νικάνωρ και μοναχός Αρσένιος»».

Από το τρίτο τετράδιο του Ημερολόγιου: «Το κελί του Αγίου Νικολάου του Θαυματουργού Μουραζέρι στο Άγιο Όρος, 18/5 ημέρα μνήμης του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου. Τέλεσα τη Θεία Λειτουργία στο Τυπικαριό του Αγίου Σάββα στις Καρυές, με τον ιεροδιάκονο π. Λούκα. Μετά τη Θεία Λειτουργία, ένιωσα μεγάλη πνευματική χαρά. Μετά την κοίμηση του πάτερ Ιωακείμ, περισσότερο από ένα μήνα πριν, δεν υπάρχουν μοναχοί στο Τυπικαριό. Ήταν εδώ, αλλά μόνο για λίγο καιρό, ο π. Δημήτριος, αλλά λόγω της ηλικίας, είναι 80 ετών, δεν μπορούσε να αντέξει. Επέστρεψε στο μοναστήρι και σβηστήκαν τα καντήλια στο Τυπικαριό του Αγίου Σάββα στις Καρυές. Δεν θυμόμαστε αν κάτι παρόμοιο έχει ξανασυμβεί στο παρελθόν του Τυπικαριού. Σύντομα, η Γεροντική Σύναξη θα πρέπει να αποφασίσει ποιον θα στείλει στο Τυπικαριό για διακόνημα. Δεν υπάρχουν πολλές επιλογές μεταξύ αδελφών».

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, όλα αυτά είναι τόσο ωραία γραμμένα και πιστεύω ότι ακόμα και τώρα, όταν τα διαβάζετε ξανά, μπορείτε να θυμηθείτε όλους τους τόπους και όλα τα μοναστήρια που μείνατε. Έχετε μια καρδιά τόσο μεγάλη που χωράει όλους. Βλέπω πάτερ, ότι ήσασταν πάντα ιδιαίτερα αγαπητός στον κόσμο, στους λαϊκούς σαν φιλοξενούμενος, στους αδελφούς στο Άγιο Όρος. Οι μέρες που έχετε περάσει στο Άγιο Όρος είναι μέσα στην καρδιά σας και έχουν γίνει αδιαχώριστες από εσάς. Αλλά έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι δεν έχετε ξεχάσει και όλα τα άλλα γεγονότα και συναντήσεις που είχατε και σε άλλα μέρη, γιατί προσφέρατε τον εαυτόν σας σε άλλους με πολλή αγάπη, και η αγάπη είναι το μόνο πράγμα που πολλαπλασιάζεται όταν διαιρείται. Το Ημερολόγιό, πάτερ, ήταν ο καλύτερος σας φίλος, στον οποίο, όπως στον Κύριο μας, μπορούσατε να πείτε τα πάντα και να παρηγορείτε, όπως τότε που είχατε περάσει μια δύσκολη μέρα και αισθανόσασταν εξαντλημένος, και προσπαθούσατε να ενθαρρύνετε τον εαυτό σας για να μην γονατίσει, επειδή ο στόχος ήταν μπροστά σας - το Βασίλειο των Ουρανών.

Π. Στέφανος ο Καρουλιώτης

και ο γάτος Τσάνε που είχε επιτίμιο

για 40 ημέρες.

πάτερ Γαβριήλ: - Ναι, αναζητούσα τα πνευματικά μαργαριτάρια σε όλα τα μέρη όπου πήγαινα και τα μάζευα, πηγαίνοντας στους αγιορείτες ασκητές, ακούγοντας τα διδάγματα και τις συμβουλές τους. Μου άρεσε να πηγαίνω στον π. Παΐσιο, π. Σεραφείμ και π. Νικόδημο στα Καρούλια, στους ευλαβείς χριστιανούς στην Σερβία και ΠΓΔΜ. Τον περισσότερο καιρό έμεινα στον δικό μας π. Στέφανο, ασκητή των φοβερών Καρουλιών.

αδελφή Ράντμιλα: - Δόξα τω Θεό, ο Οποίος βλέποντας την καθαρή καρδιά σας και τον ειλικρινή σας ζήλο να γνωρίζετε και να μαθαίνετε όσα περισσότερα μπορείτε, εσάς, τον νεαρό μοναχό, σας έστειλε στους αληθινούς του ασκητές και έμπειρους του πνευματικούς. Αυτήν την πνευματική χαρά, δεν μπορεί να την αντικαταστήσει οτιδήποτε γήινο και προσωρινό.

πάτερ Γαβριήλ: - Το Άγιο Όρος δε θα φύγει ποτέ από την καρδιά μου. Εμείς οι Αγιορείτες, που μείναμε πολύ καιρό στο όμορφο Περιβόλι της Παναγίας, όταν φεύγουμε έξω, αργά ή γρήγορα γινόμαστε νοσταλγικοί και ποθούμε να γυρίσουμε πάλι πίσω, για να αφήσουμε τα κόκαλα μας εκεί.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, θυμάμαι πόσο ενδιαφέροντα πράγματα μας είπατε για τον παπά Στέφανο τον Σέρβο τον Καρουλιώτη, ο οποίος απαρνήθηκε του κόσμο εντελώς και έζησε ως ησυχαστής στα απόκρημνα φρικτά Καρούλια, και για τον γάτο του, ο οποίος έκανε τέλεια υπακοή στον Γέροντα. Και όταν ο γάτος έχει «αμαρτήσει», επειδή έφαγε το πιο χαριτωμένο πουλί του π. Στέφανου, ο Γέροντας του επέβαλε το επιτίμιο και δεν έβγαινε έξω από μια σπηλιά για 40 ημέρες, παρόλο που δεν ήταν κλεισμένος. Στο Άγιο Όρος όλοι αναπνέουμε Ορθοδοξία, ο αέρας διαπνέεται από την Προσευχή του Ιησού και δεν υπάρχει ανάγκη να αποδείξουμε σε κάποιον κάτι. Όλοι προσεύχονται και όλοι πιστεύουν. Κανείς δεν σας κοιτάει παράξενα λόγω της προσευχής σας, της ορθόδοξη πίστη σας.

πάτερ Γαβριήλ: - Και τα άλογα ζώα αισθάνονται ταπείνωση και αγάπη του γνησίου ασκητή, όπως ήταν ο π. Στέφανος.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, πείτε σε όλους εμάς τους διψασμένους, μερικά από τα διδάγματα που ακούσατε από τους Αγιορείτες γέροντες, τουλάχιστον αυτά που δεν παρουσιάζουν την μοναστική ζωή ως ένα μεγάλο μυστικό. Θυμήθηκα τώρα μια ιστορία, για δύο αδέρφια που είχαν τις οικογένειές τους στον κόσμο. Μια φορά, όταν ήλθε η ώρα και έπρεπε να γυρίσουν από το Άγιο Όρος, απλά σταμάτησαν, κοιταχτήκαν και εκείνη τη στιγμή αποφάσισαν να μείνουν για πάντα στο Άγιο Όρος, σ' αυτόν τον ιερό τόπο. Πέταξαν τα διαβατήρια τους στην θάλασσα και άφησαν την Υπεραγία Θεοτόκο να τους καθοδηγεί και προσέχει. Ανταποκρίθηκαν

σε αυτό το ισχυρό κάλεσμα και ήξεραν ότι ο Κύριος θα φροντίζει τις οικογένειές τους.

πάτερ Γαβριήλ: - Στο Άγιο Όρος όλοι αναπνέουν σαν μια ψυχή, ζούμε όλοι την ίδια ζωή σε όλα τα μοναστήρια του Αγίου Όρους. Όλοι έχουν ίδιο κανόνα προσευχής, Έλληνες, Σέρβοι, Ρώσοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι και άλλοι Αγιορείτες. Η Θεία Λειτουργία είναι ίδια σε όλα τα μοναστήρια, αλλά κάθε μοναστήρι την τελεί στην γλώσσα του, οι Σέρβοι, Ρώσοι και Βούλγαροι στην εκκλησιαστική σλαβονική γλώσσα, ενώ οι Ρουμάνοι, στους οποίους ανήκει η Σκήτη του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, στη ρουμανική γλώσσα. Ναι, υπάρχουν μοναχοί στο Άγιο Όρος, οι οποίοι είχαν έρθει εκεί όταν ήταν νέοι, πάτησαν στο ιερό έδαφος του Αγίου Όρους και από τότε δεν βγήκαν ποτέ έξω στον κόσμο. Μέχρι το τέλος της ζωής τους έζησαν σ' αυτόν τον άγιο τόπο.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, μήπως έχετε αναφέρει στο Ημερολόγιό σας κάποιο θαύμα του Θεού, επειδή εκεί τα θαύματα γίνονται καθημερινά, επειδή οι κάτοικοι του Αγίου Όρους είναι ευλογημένοι και αμόλυντοι από σκάνδαλα του κόσμου τούτου;

πάτερ Γαβριήλ: - Αυτό που για εμάς είναι θαύμα, για το Θεό είναι κάτι φυσιολογικό, επειδή όλα είναι δυνατά για το Θεό. Συμβαίνουν πολλά θαύματα στο Άγιο Όρος, αλλά αυτό τώρα είναι ένα μυστικό, θα αποκαλυφθεί, όταν έρθει η ώρα. Ωστόσο, πόσο απέραντο είναι το έλεος του Θεού για μας, μπορώ να το μαρτυρήσω ο ίδιος.

Πάτερ Γαβριήλ και αδελφός Ντράγαν

δίπλα στην κλξματαριά αγίου Συμεών

στην Ιερά Μονή Χιλανδαρίου

Είχα τα κλειδιά και των 12 παρεκκλησιών της Ι.Μ. Χιλανδαρίου. Μία περίοδο, όταν ένιωσα έντονες αναταραχές στην ψυχή μου, προσευχόμουν έντονα στον Άγιο Γεώργιο και κάθε μέρα διάβαζα τον Ακάθιστο Ύμνο στον Άγιο στο παρεκκλήσι αφιερωμένο στον Άγιο. Τότε αισθανόμουν την έντονη ευωδία του μύρου, κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης των προσευχών. Δεν το έλεγα σε κανένα και συνέχιζα με μεγαλύτερο ακόμη ζήλο τις προσευχές μου. Εκείνη την περίοδο, μια ομάδα αρχαιολόγων από τη Σερβία είχε επισκεφθεί την Ι.Μ. Χιλανδαρίου, για να κάνει κάποιες εσωτερικές αρχαιολογικές έρευνες. Έτσι, ένα βράδυ, όταν πήγαινα, τη συνηθισμένη ώρα, προς το παρεκκλήσι αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο, για να διαβάσω τον Ακάθιστο Ύμνο στον Άγιο, με σταμάτησε ένας αδελφός αρχαιολόγος και με ρώτησε πού πηγαίνω. Του είπα ότι πηγαίνω για να προσευχηθώ και με

ρώτησε αν μπορεί να έρθει μαζί μου. Φυσικά, συνεχίζαμε μαζί και εγώ, ως συνήθως αρχίζω να διαβάζω προσευχές και πάλι κατά τη διάρκεια των προσευχών, μέσα στο παρεκκλήσι άρχισε να εξαπλώνεται η ευωδία του μύρου. Ο αδελφός Ντράγαν, αισθανόταν και ο ίδιος την ευλογία του Αγίου Γεωργίου και την ευωδία. Όταν γύρισε σπίτι του, στο Βελιγράδι, η σύζυγός του είπε ότι ο γιος τους, ο Λάζαρος, ο οποίος ήταν έξι χρονών, σώθηκε από θαύμα του Θεού. Το αγόρι, ακριβώς εκείνη την ώρα που εμείς οι δυο διαβάζαμε τον Ακάθιστο Ύμνο στον Άγιο Γεώργιο στο παρεκκλήσι και μνημονεύαμε τα ονόματα υπέρ υγείας, μεταξύ άλλων και το δικό του όνομα, είχε βάλει ένα πιρούνι στην πρίζα και είχε προκαλέσει βραχυκύκλωμα, έτσι ώστε ολόκληρο το κτίριο να μην είχε ρεύμα. Το αγόρι θα είχε σίγουρα πεθάνει λόγω ηλεκτροπληξίας, αλλά βλέπετε, το έσωσε ο Άγιος Γεώργιος. Το έλεος του Θεού είναι απέραντο. Η οικογένεια Άντονιτς, πάντα γιόρταζε τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου, γι' αυτό ο Κύριος είχε στείλει τον πατέρα του μικρού αγοριού για να προσευχηθεί και ο πατέρας άκουσε το κάλεσμά του και ήρθε για να διαβάσει τον Ακάθιστο Ύμνο στον Άγιο Γεώργιο. Αυτό έσωσε το γιο του. Αν όλοι οι γονείς θα είχαν ευάρεστη στον Θεό ζωή, τα παιδιά τους δεν θα έπασχαν από φοβέρες πνευματικές και σωματικές ασθένειες.

Ήμουν μάρτυρας ενός άλλου θαύματος του Θεού, που έλαβε χώρα στην Ιερά Μονή Εισοδίων Της Θεοτόκου στο Βελιγράδι. Μόλις επέστρεψα από το Άγιο Όρος και ήρθα να επισκεφτώ το μοναστήρι των Εισοδίων Της Θεοτόκου, όταν η Γερόντισσα Μιχαήλα μου ζήτησε να διαβάσω την προσευχή υπέρ υγείας για μια άρρωστη μοναχή, που έπρεπε να χειρουργηθεί την επόμενη μέρα. Η Γερόντισσα Μιχαήλα επέμεινε να τη διαβάσω εγώ την προσευχή, γιατί μόλις είχα γυρίσει από το Άγιο Όρος και η Γερόντισσα πίστευε ότι φέρω την ευλογία και τη χάρη αυτού του ιερού τόπου. Φυσικά, διάβασα όλες τις προσευχές για την ασθενή. Και η χάρη του Θεού επισκέφθηκε την άρρωστη αδελφή. Την επόμενη μέρα ήταν απολύτως υγιής και δεν υπήρχε κανένα σημάδι της ασθένειας. Αυτή είναι η δύναμη της πίστης.

αδελφή Ράντμιλα: – Πάτερ, ποια διδάγματα των Αγιορειτών Γερόντων έχουν μείνει ιδιαίτερα χαραγμένα στη μνήμη σας και σας έχουν ακολουθήσει στην πνευματική ανάπτυξή σας;

πάτερ Γαβριήλ: – Όπως η μέλισσα που πετάει από λουλούδι σε λουλούδι για να συλλέξει το νέκταρ, έτσι κι εγώ συγκέντρωνα και απορροφούσα ψυχωφέλιμα και σωτήρια διδάγματα των Αγιορειτών Γερόντων. Επειδή με αξίωσαν ο Κύριος και η Βασίλισσα των Ουρανών να μείνω δεκατρία χρόνια στο Άγιο Όρος, εγώ σε ανταπόδοση ευχαριστίας συγκέντρωνα αυτό το πνευματικό νέκταρ και το πολλαπλασίαζα όπως ήξερα και όσο μπορούσα. Ακόμα και σήμερα ζω με την χάρη του Αγίου Όρους, ακόμα και σήμερα αισθάνομαι την πνευματική ευωδία του. Αυτό

δεν ξεχνιέται ποτέ και με αυτό πεθαίνεις.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, τι σας έφερε τη μεγαλύτερη χαρά και πότε έχετε νιώσει την μεγαλύτερη θλίψη;

πάτερ Γαβριήλ: - Τη μεγαλύτερη χαρά μέχρι τώρα την έζησα όταν έζησα και τη μεγαλύτερη θλίψη. Τώρα θα αναρωτιέστε πως είναι κάτι τέτοιο δυνατόν; Κι όμως είναι δυνατόν. Όταν έζησα τη μεγαλύτερη θλίψη, ο ίδιος ο Κύριος με είχε επισκεφθεί και παρηγορήσει. Ο Κύριος μου έδωσε την ταπείνωση και την υπομονή, επειδή χωρίς πειρασμούς δεν υπάρχει σωτηρία. Αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο από του Θεού. Έτσι, στις πιο δύσκολες στιγμές, εκτός από τις προσευχές διάβαζα και το βιβλίο «Ηλιοτρόπιο» του Αγίου Ιωάννη Μαξίμοβιτς, Μητροπολίτη του Τομπόλσκ. Εκεί κατάλαβα ότι δεν πρέπει ποτέ να κάνουμε το θέλημά μας, αλλά να καθοδηγούμαστε μόνο από το θέλημα του Θεού, να αντιμετωπίζουμε όλους τους πειρασμούς που μας έρχονται σαν δώρο, επειδή ο Κύριος τους έστειλε σε εμάς, τους πειρασμός πρέπει να τους υποδεχτούμε με την ειλικρινή ευγνωμοσύνη. Επίσης, κατάλαβα ότι δεν πρέπει ούτε στιγμή να γογγύζουμε για τους πειρασμούς που θα μας έρθουν, όσο μεγάλοι και να είναι, επειδή μας τους έστειλαν για τη σωτηρία μας. «Ηλιοτρόπιο» είναι ένα πολύ διδακτικό βιβλίο, αλλά νομίζω ότι δεν υπάρχει μετάφραση στα σέρβικα. «Ηλιοτρόπιο» είναι ένα συμβολικό όνομα, διότι όπως το Ηλιοτρόπιο γυρίζει και αντικρίζει τον ήλιο, όμοια και ο άνθρωπος πρέπει να ακολουθήσει το θέλημα του Θεού. Λοιπόν, όλα αυτά είναι προς όφελος και τη σωτηρία μας, αλλά είναι πολύ σημαντικό με ποια ψυχική διάθεση υπομένουμε τους πειρασμούς. Αν υπομένουμε χωρίς γογγυσμό, όπως είπε ένας ιερέας, τότε είμαστε πραγματικοί ομολογητές της πίστεως Ιησού Χριστού. Είναι πολύ σημαντικό ποσό γερά είναι τα θεμέλια της υπομονής, επειδή από τα θεμέλια του σπιτιού και από τι υλικό είναι χτισμένο, εξαρτάται αν θα στέκεται σταθερά. Το ίδιο συμβαίνει και με εμάς τους ανθρώπους. Όσο περισσότερο θα είμαστε στερεωμένοι στα γέρα θεμέλια της Αγίας Γραφής και της διδασκαλίας των Αγίων Πατέρων, τόσο περισσότερο θα είμαστε έτοιμοι να υπομείνομε τα προβλήματα που θα έχουμε στην αυτή τη γήινη ζωή.

αδελφή Ράντμιλα: - Πάτερ, έχω αρχίσει να μεταφράζω το βιβλίο και θυμάμαι πως αισθανόμουν πολύ μεγάλη χάρη του Θεού να με σκεπάζει όταν το μετέφραζα. Γι' αυτό ο Κύριος είπε, όταν χτίζουμε το σπίτι μας να αναζητούμε το πιο στέρεο έδαφος για να βάλουμε τα θεμέλιά του, για να μην καταρρεύσει το σπίτι αμέσως μόλις αρχίζουν να φυσούν δυνατοί άνεμοι. Εσείς πάτερ, είχατε πολλούς πειρασμούς από ορατούς και αόρατους εχθρούς. Οι δυνατοί, μεγάλης έντασης άνεμοι φυσούσαν απ' όλες τις κατευθύνσεις, αλλά ο Κύριος ήταν πάντα μαζί σας, επειδή τον αγαπήστε με όλη σας την καρδιά και με όλη σας την ψυχή, από τότε

που ήσασταν παιδί και χαράζατε στη φλούδα των δέντρων σταυρούς και εκκλησίες, όταν βόσκατε στα λιβάδια τα πρόβατα. Ακόμα και τότε που ήσασταν παιδί, κρατούσατε ένα μεγάλο μυστικό, να υπηρετήσετε μόνον Εκείνον.

πάτερ Γαβριήλ: - Από τα παιδικά μου χρόνια και τότε που γνώρισα την μεγάλη αγάπη του Θεού, το μόνο πράγμα που ονειρευόμουν και ποθούσα ήταν να γίνω μοναχός, να βάλω το ράσο μια μέρα. Και ιδού, με τη χάρη του Θεού, στην ηλικία των δεκαέξι χρονών ήρθα στο μοναστήρι, όπου άρχιζε η μοναστική μου πορεία, η οποία είναι ακόμη σε εξέλιξη και διαρκεί 47 χρόνια.

αδελφή Ράντμιλα: - Δόξα τω Θεώ που σας δίνει δύναμη. Βλέπω πάτερ, ότι στην καρδιά σας έχετε την επιθυμία να επιστρέψετε στο Άγιο Όρος και να ζήσετε εκεί με τις προσευχές και δοξολογίες μέχρι τη στιγμή που ο Κύριος θα πάρει την ψυχή σας από αυτόν τον κόσμο, για να κατοικήσετε στην Βασιλεία των Ουρανών.

πάτερ Γαβριήλ: - Ας γίνει το θέλημά του Θεού και της Υπεραγίας Θεοτόκου και όλων των αγίων ασκητών του Αγίου Όρους. Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής.

Μετάφραση στα ελληνικά: Sanja Pankov

Πηγή τα βιβλία «Πνευματικοί Διάλογοι» (Α΄ και Β΄) του Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ Βούτσκοβιτς, ηγούμενου της Ιεράς Μονής Λέπαβινα.

Συνομιλίες του Γέροντα με τους χρήστες του διαδικτύου μέσω Skype.

Σχετικές διευθύνσεις:

<http://manastir-lepavina.org/vijest.php?id=8462>

ο.Gavrilo

Bora Vuckovic
agioritikesmnimes

<http://agioritikesmnimes.blogspot.gr/2015/06/6706-1.html>

<http://www.newsnowgr.com/article/832713/6745—pnevmatikoi-dialogoi-me-ton-agioreiti-geronta-gavriil-igoumeno-tis-ieras-monis-lepavina-2.html>